

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Дряново, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДРЯНОВО в публично заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мариета Спасова

при участието на секретаря Гергана Генева
като разгледа докладваното от Мариета Спасова Гражданско дело №
20234220100331 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид :

Предявен е иск с правно основание чл. 128, т. 2 от КТ и акцесорен иск с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ищецът И. М. Д. основава исковата си претенция на обстоятелството, че работил в ответното дружество на длъжност „***“. Твърди, че със заповед № 81/ 05.07.2022г. бил освободен от работа. Във връзка с работата си не бил получил заплатите си за месец април и месец май 2022г., както и част от заплатите си за януари, февруари и март 2022г. Посочва, че му се дължат следните суми : за м. януари 2022г. – 100 лв., м. февруари 2022г. – 100 лв., за м. март 2022г. – 100 лв., за м. април 2022г. – 760 лв. и м. май 2020 г. – 760 лв. или общо 1820 лв.

Претендира и заплащане на законова лихва върху тези суми по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, както следва: за заплатата за м. януари 2022г. за периода от 01.02.2022г. до 21.09.2023г. – 18,04 лв., за заплатата за м. февруари 2022г. за периода от 01.03.2022г. до 21.09.2022г. – 17,26 лв., за заплатата за м. март 2022г. за периода от 01.04.2022г. до 21.09.2023г. – 16,40 лв., за заплатата за м. април 2022г. за периода от 01.05.2022г. до 21.09.2023г. общо 118,35 лв. и за заплатата за м. май за периода от 01.06.2022г. до 21.09.2023г. общо 111,80 лв. или общо 281,85 лв. за законна лихва върху задължението за работни заплати.

Моли съда да осъди ответното дружество да му заплати сумата 1820 лв. за работни заплати за периода от м. януари до м. май 2022г. и сумата 281,85 лв. – общ размер на законова (мораторна лихва) върху задължението за работни заплати, ведно

със законната лихва върху сумата за работни заплати от датата на завеждане на иска. Моли съда да присъди и адвокатско възнаграждение съгласно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата и Наредба № 1 на ВАС.

В дадения от съда срок е депозиран отговор от ответника „Вагонен завод „Интерком“ АД, в който се посочва, че искът е неоснователен за сумите за м. януари 2022г. за 100 лв., за м. февруари 2022г. за 100 лв., за м. март 2022г. – за 100 лв. за м. април 2022г. за 760 лв. и м. май 2022г. за 760 лв. Признава иска за основателен за сумата 459,93 лв. за м. април 2022г. и за сумата 623,70 лв. за м. май 2022г.

В съдебно заседание на 30.10.2023г. производството по делото е прекратено само в частта относно претенцията за работни заплати за месец януари, февруари и март 2022 г., ведно с дължимите мораторни лихви върху тях, поради оттегляне на предявените искове в тази част. Допуснато е изменение на предявените искове по чл. 128 от КТ и чл. 86 от ЗЗД, като същите да се считат предявени за сумата 459,93 лв. работна заплата за месец април 2022 г., ведно със законната лихва за периода от 01.05.2022 г. до 21.09.2023 г. в размер на 71,62 лв., както и за сумата 623,70 лв. работна заплата за месец май 2022 г., ведно със законната лихва за периода от 01.06.2022 г. до 21.09.2023 г. в размер на 91,76 лв. или общо 1083,63 лв. за работни заплати и 163,38 лв. законова (мораторна) лихва.

Съдът съобразно разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника в отговора, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори по делото, че съгласно трудов договор от 01.07.2021г. ищецът е работил при ответното дружество на длъжност „***“. Със заповед № 81/ 05.07.2022г. трудовото правоотношение е било прекратено, считано от същата дата. В конкретния случай ответникът не е оспорил, а и с оглед презумцията, уредена в чл. 8, ал. 2 КТ съдът приема, че през процесния период ищецът е изпълнявал своето основно трудово задължение да престои на работодателя своята трудова сила.

С отговора на исковата молба ответникът е признал, че дължи на ищеца сумата 459,93 лв. – работна заплата за м. април 2022г. и сумата 623,70 лв. – работна заплата за м. май 2022г. Това обстоятелство се установи и от приложената разпечатка от счетоводна сметка 421/2 – Депоненти – даваща информация за дължимите към лицето суми. Поради изложеното следва да се присъди претендираната сума за процесния период в общ размер на 1083,63 лв. – главница. Като законна последици върху сумата за главница следва да се присъди и законната лихва за забава от дата на подаване на исковата молба (25.09.2023г.) до окончателното изплащане.

На основание чл. 242, ал.1 от ГПК следва да се допусне предварително изпълнение на решението в частта относно присъдената сума за работни заплати по чл. 128 от КТ.

Относно обезщетенията за забава върху дължимите трудови възнаграждения, изчислено от съда с лихвен калкулатор следва да се присъди сумата 71,62 лв. за работната заплата за м. април 2022г. за периода от 01.05.2022г. до 21.09.2023г. и сумата 91,76 лв. за работната заплата за м. май 2022г. за периода от 01.06.2022г. до 21.09.2023г. или общо 163,38 лв. за законова (мораторна) лихва.

При този изход на делото на основание чл. 78, ал. 6 във вр. с чл. 72, ал. 1 във вр. с чл. 71, ал. 1, изр. 1, пр. 1 във вр. с чл. 69, ал. 1, т. 1 от ГПК във вр. с чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на съда държавна такса в размер на 100 лева за предявените искове, както и 5 лв. държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

В съдебно заседание на 30.10.2023г. адвокат И. направи искане за присъждане на възнаграждение за оказаната безплатна правна помощ на ищеца. В чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата е уредена възможността адвокатът да оказва безплатна адвокатска помощ и съдействие на материално затруднени лица, а съгласно ал. 2 съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. За процесуално представителство на ищеца адвокат И. има право на разноски в размер на 800 лв. съобразно чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В настоящият случай исковете са първоначално предявени за сумата 1820 лв. за работни заплати и 281,85 лв. – мораторни лихви. В проведеното по делото съдебно заседание е прието с надлежно определение направеното изменение на предявения от ищеца иск в частта за неговия размер по реда на чл. 214, ал. 1 от ГПК, както и е прекратено частично производството в частта за претенцията за работни заплати за месеците януари, февруари и март 2022г. и съответната част от искането за мораторна лихва. Намаляването размера на иска е десезиране на съда по реда на чл. 233 или чл. 232 от ГПК, поради което в тези хипотези са приложими разпоредбите на чл. 78, ал. 4 от ГПК. Във връзка с горното на адвокат И. следва да се присъдят разноски в намален размер съобразно уважената част от размера на първоначално предявените искове, а именно 238,16 лв. по чл. 128 от КТ и 231,87 лв. по чл. 86 ЗЗД или общо 470,03 лв.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ВАГОНЕН ЗАВОД – ИНТЕРКОМ" АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Дряново, ул. ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д. ДА ЗАПЛАТИ на И. М. Д., ЕГН *****, гр. Дряново, ул. *** СУМАТА

1083,63 лв. (хиляда осемдесет и три лв. и шестдесет и три ст.) – главница за неизплатени работни заплати за м. април и м. май 2022г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска (25.09.2023г.) до окончателното изплащане на сумата, както и СУМАТА 163,38 лв. (сто шестдесет и три лв. и тридесет и осем ст.) – общ размер на законна лихва върху задължението за работни заплати за периода от 01.05.2022г. до 21.09.2023г.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК предварително изпълнение на решението в частта относно присъдената сума за трудово възнаграждение в общ размер на 1083,63 лв. (хиляда осемдесет и три лв. и шестдесет и три ст.).

ОСЪЖДА „ВАГОНЕН ЗАВОД – ИНТЕРКОМ" АД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление гр. Дряново, ул. ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д. ДА ЗАПЛАТИ на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата на адв. Р. И. от АК - Габрово, ЕГН ***, с кантора в гр. Дряново, ул. *** СУМАТА 470,03 лв. (четиристотин и седемдесет лв. и три ст.) - възнаграждение за оказаната безплатна правна помощ.

ОСЪЖДА „ВАГОНЕН ЗАВОД – ИНТЕРКОМ" АД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление гр. Дряново, ул. ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д. ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд Дряново СУМАТА 100 (сто) лв. – държавна такса за разглеждане на предявените искове, както и СУМАТА 5 (пет) лв. – държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението подлежи на обжалване чрез Дряновския районен съд пред Габровския окръжен съд в двуседмичен срок от обявяването му на страните – 13.11.2023г. Препис да се връчи на страните за сведение.

Съдия при Районен съд – Дряново: _____